

Om

UNDERJORDENS VERKLIGHET

-andra avsnittet-

För Richard Shaver började så en lång hemsökelsens tid, och han undrade om liknande även hänt andra människor. Alldeles säkert, för efter att ha plöjt igenom västerns litteratur, den grekiska och egyptiska, fann han andra som liksom han hade jagats av underjorden, och de hade skrivit om det. Men det var inte förrän Shavers upplevelser och iakttagelser publicerats i Amazing Stories på 1940-talet, som han och Ray Palmer upptäckte omfattningen av denna påverkan.

Ray Palmer påstår att Amazing Stories redaktion fylldes till midjan med brev som strömmade in efter att de första avsnitten av Shaver-mysteriet hade publicerats. Palmer säger också att tidningens upplaga med en gång steg med 50 000 exemplar per nummer, och förblev på denna höga nivå så länge Shavermaterialet ingick i Amazing Stories. När sedan Ziff-Davis, förläggarna, uteslöt Shavermaterialet, gick upplagan omedelbart ned till den gamla siffran. Detta i sig självt är sannolikt det bästa enskilda beviset som finns när det gäller att styrka att Shavers upplevelser är äkta och inte science fiction. Shaver slog an en ton som väckte genklang i hjärtan och sinnen hos tusentals människor här i USA. Shaver-mysteriet vill inte dö. Jag är inte beredd att säga att jag tror på det, inte så som han skrev det, men jag har funnit tillräckligt med bevis för att det skall försvara sin plats i detta föredrag.

DEN ÄLDRE JÄTTERASEN, DET FÖRFLUTNAS ÄLDRE GUDAR.

En av Shavers upptäckter var existensen av en stor ras av varelser som hade ockuperat vår planet för tusentals och åter tusentals år sedan - vid den tid då vår planet var i sin Gyllene Tidsålder. Dessa övermänskliga var framtående vetenskapsmän, och de byggde det tidigare nämnda tunnelsystemet i jordens inre och fyllde det med den fantastiska mekaniska och elektriska utrustning som de hade utvecklat och fulländat.

Varför har vi inga uppteckningar om denna framstående ras, och inte heller någonting efterlämnat av dem här på planetens yta? Ytan sopades ren av den stora syndafloden. Ingenting lämnades kvar med undantag av vad som fanns i tunnel- och grottsystemet. Denna ras härskade också över miljoner slavar, kanske tidiga atlantider. Ett allt förödande atomkrig föregick den naturliga katastrofen. Miljoner slavar flydde av självbevarelse-drift ned i grottor och tunnlar, och deras herrar lämnade planeten i sina rymdskepp. Med en yta alltför radioaktiv för liv, var slavarerna tvingade att lära sig leva under jorden och att tycka om det.

Enligt Shaver lever de degenererade ättlingarna från dessa atlantider fortfarande i sin underjordiska värld, omkring 50 000 000 000 av dem. Detta är en fantastisk siffra, fullständigt otrolig. Shaver påstår också att det finns större yta att bo på där nere än här på ytan. Jag kan inte tro det - men kan inte förneka möjligheten utan direkt observation. Shaver säger också att mycket av den efterlämnade utrustningen därnere fortfarande är i fullt användbart skick. Hur den kan vara det efter alla dessa tusentals år av försumelse vet jag inte. Degenererade mänskliga varelser är inga goda mekaniker, men icke dess mindre, Shaver gör gällande att många av våra bekymmer här på jordytan är orsakade av denna kvarlämnade elektroniska utrustning som en gång tillhört de äldre gudarna. Bland mycket annat finns där tankeprojektion-maskiner, fortfarande användbara och fortfarande använda av de moraliskt fördärvade till att projicera skadliga och oroande tankar i hjärnorna hos omisstänksamma invånare på planetens yta.

DEROS

Där nere i grottorna finns det såväl goda som dåliga varelser, precis som vi har det här på ytan. De dåliga kallas deros. Det onda tycks ge-

nomgående triumfera över det goda i denna under-värld - ingen större skillnad från förhållandena på ytan, eller hur? Och så länge det är så, kommer inte någon enda hemlighet eller någonting av den av de Äldre Gudarna lämnade utrustningen att bli tillgänglig för oss på ytan.

Hurudant utseende har dessa degenererade mänskliga varelser? Shaver säger att de liknar trollen i Ibsens Peer Gynt och Sigrid Undset's Kristian Lavransdatter. Härtill må läggas Wagners Nibelungen och den Hawaiianska mytologiens Menehunes.

Shaver påstår att dessa deros är andarna bakom oraklen i templen, De är också mottagarna och konsumenterna av de offer som lämnas på templens altare.

SHAVER OM FLYGANDE TEFAT.

Han påstår att det finns tre slag flygande tefat - sådana som kommer från yttre rymden, sådana som kommer från jordens inre genom grottornas öppningar, och sådana som är illusoriska projektioner. Den tredje typen, säger Shaver, är snarare avledande speglingar, skapade i skyn av de strålmaskiner som finns i grottorna. Speglingarna får oss att se i en riktning medan någonting annat pågår på annat håll i rymden, som de inte vill att vi skall se.

Grottornas degenererade invånare bygger inga flygande tefat. De bara utnyttjar dessa urgamla flygdon som lämnades kvar av den Äldre Rasen och som fortfarande är i fullt flygvärdigt skick. Dessa självtutnämnda väktare av grottornas skatter ligger på lur efter rymdbesökare, och kommer blixtsnabbt utjagande och sätter igång luftstrider som ibland bevittnas med skräck av oss vanliga dödliga som krälar omkring på jordytan inunder. En och annan gång blir några av oss dödade.

En sådan luftstrid ägde rum på 1800-talet över Sawmill Run, Pennsylvania. Två molnkamouflerade rymdskepp kolliderade i rymden ovanför och åstadkom ett så otroligt åskväder att det förödande skyfallet dränkte staden inunder. Femtio personer drucknade. En del av dessa rymdfarare är tydligen inte mer måna om vår välfärd än vi själva är om den under krig.

Shaver säger att på de stjärnkartor, som besökarna från universum har, är planeten Jorden betecknad som "Den Stora Graven". Jorden under våra fötter är en grav för många glömda ting, en jättelik skattkammare med lämningar från förgångna dagar. Det är intressant att notera, att de flesta primitiva folk tänker sig jordens inre ungefär på det sättet - det glömdas skräpkammare.

VI ÄR BOSKAP.

Shaver instämmer med Charles Fort, "vi är ägodelar". Denna sammanfattning av Fort's slutsats fick jag för några år sedan av en amerikansk flygofficer i Honolulu. Jag förmodar att han läst Charles Fort i samband med översiktsstudier om flygande tefat. Denne berättade att Forts forskning i det ovanliga till slut hade övertygat honom om att vi är försummad egendom till varelser som kom till denna planet för miljoner år sedan. Dessa forntida besökare var intresserade av att producera eller försöka framställa en överlägsen ras genom selektiv korsning - ett försök som dock gick fel väg. Resultaten avskräckte dem och de lämnade oss - eller snarare våra avlägsna förfäder. Någon gång då och då kommer de tillbaka för att se hur vi utvecklar oss. Resultaten är fortfarande avskräckande, så de släpper tillbaka proven i buren och försvinner igen.

Fort och Shaver tycks inte vara ensamma om uppfattningen att den här planeten är vårt solsystems slumområde, med en utvald samling parasiter, dagdrivare, luffare --- och människor som ni och jag. Denna bild är inte särskilt smickrande för våra egos, eller hur?

Och enligt Mr Shaver är vår situation ytterligt hopplös. Han tror att vi aldrig kan komma åt någon av grottornas hemligheter. Han tror att varelserna där nere, vare sig de är mänskliga eller icke-mänskliga, har så stor makt att om de önskade sig upp till jordens yta, hade de bara att ta över. Men han säger att de inte vill göra det därför att vi är användbara för dem.

VARNINGAR

De små puzzlebitar vi har tycks antyda att grottvärlden domineras av onda krafter, och att de är mycket vaksamma om sina hemligheter. Att det är så, stöds också av de stränga varningarna från de ockulta läromästarna här på ytan: Lämna grottvärlden ifred. Om ni värdesätter ert liv, er sinnesfrid, försök inte under några omständigheter att utforska den

En BSR-medlem - Trevor James - påstår sig ha kontakter med de flygande tefaten. Han var skeptisk mot Shavers uttalanden men också nyfiken, varför han frågade sin kontakt, Ashtar, om det fanns underjordiska raser, och blev överraskad av det bekräftande svaret. Och likaså en kraftig varning!

'I er planets kärna vistas en starkt degenererad ras, en astral ras, som inte i vetenskapligt avseende är så degenererad som i varje moraliskt avseende, så som ni känner och förstår det. De behärskar rymdflygning inom de jorden omgivande astrala regionerna, men är jordbundna. De är Eranus styrkor, Eranus, som ni kallar Satan. Passagen till rymden har de vid sydpolen. På er planets yta har de allierade som är helt utan moral och utan nåd. Jag ger er denna information så att ni skall bli medveten om deras existens. Jag förbjuder för alltid alla forskningar i denna astrala aktivitet, i er egen säkerhets intresse.

ATEISTEN SHAVER

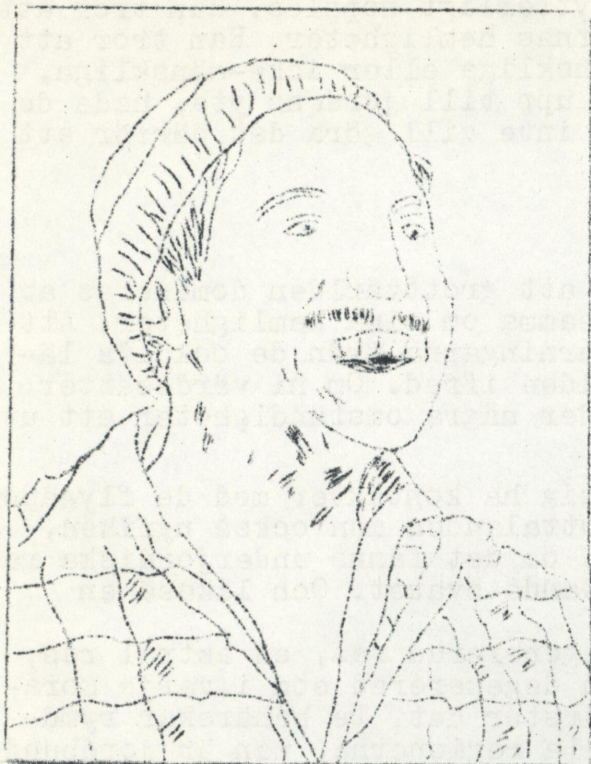
Jag tror att vi allvarligt måste acceptera varningarna. Hotet från dessa onda makter i underjordens värld är mycket verkligt. De skall lämnas absolut ifred. Jag håller dock inte med Shaver om att de är i färd med att erövra oss. Som jag tidigare sade, tror jag att huvudorsaken till Shavers känslor av hopplöshet är det faktum att han bekänner sig vara ateist. Han har alltså ingen förtröstan eller tro på en allsmäktig Skapare. Därför ser han inte något högt syfte, ingen utvecklingsplan som leder människosläktet mot ett värdigt mål - inget andens ljus leder honom.

Det är intressant att finna samma känsla av hopplöshet hos H.G. Wells, som på något sätt tidigt i livet fått kännedom om underjorden, vilken han skrev om i sin dramatiska "Tidmaskinen" år 1895. Den har också gått som film med samma namn, där, som ni minns, Wells' Morlocks svarar mot Shavers Deros, vilka gjort Elois, ytbebyggarna, till verkliga slavar.

En annan författare som berört grottinvånarnas stora överlägsenhet är lord Bulwer-Lytton, metafysiker i 1800-talets England. I hans berättelse "Den kommande rasen" kommer en gruvarbetare genom en slump in i grottvärlden, blir upptäckt och mottagen som gäst av dess invånare innan han återvänder till ytan igen. Än en gång blir yttinvånaren imponerad av dessa varelsers makt och dramatiserar idén att de därnere eventuellt kan komma till ytan och erövra den.

Eftersom denna idé gång efter gång kommer igen i Västerens litteratur, måste någon dold sanning inspirera författarna. Jag vet det förstås inte säkert, och jag är heller inte beredd att gå ner i någon grotta bara för att försöka motbevisa påståendet.

Jag började ta denna fråga mera allvarligt på våren 1960, när Mrs Crabb och jag hade tillfälle att besöka Carlsbadgrottorna under en resa österut. Det var första gången någon av oss gick ned i en stor grotta, och vi blev verkligen imponerade av dess storlek. Det gjorde också ett

RICHARD SHAVER

starkt intryck på oss att få veta att den aldrig blivit grundligt utforskad. En cowboy, Jim White, upptäckte Carlsbad där borta i New Mexico redan på 1800-talet. Han påstår att han trängde in i den så långt som 48 kilometer innan han vände, och att det fanns ytterligare grottor att utforska, Hans vandring i grottorna den gången tog hela tre veckor. White var en av dessa grottforskare som tycks tilltalade av den underjordiska vistelsen i grottor. Och det faktum att många yttinvånare känner sig så hemma i grottor, tycks verifiera ett annat påstående som Trevor James fick genom sin kontakt Ashtar, nämligen att många av dessa Deros och Teros nu är inkarnerade här på jordytan.

Om Mrs Crabb och jag någonsin varit grottinvånare, måste det ha varit så länge sedan att vi inte längre känner någon påverkan. Efter två timmar där nere

hade vi fått nog. Carlsbadgrottorna må vara vackra, men vi väljer jordytan utan minsta tvekan. Jag är tacksam mot Moder Jord som givit mig en kropp, men jag ser upp mot Solen för ljus och liv.

GROTTORNAS ÖPPNINGAR OÅTKOMLIGA

Detta är ett mysterium som jag endast kan förklara genom att säga att ingångarna till grottvärlden är kamouflerade på sådant sätt att de är helt omöjliga att upptäcka - med undantag när någon omisstänksam dödlig kommer intill en sådan och av någon orsak är väntad därnere - eller när någon initierad skall dit ned. Ray Palmer att han fått exakt uppgift om en genuin grottöppning, och att han lämnat ut den till ivriga underjords-forskare. I ett fall kom vederbörande aldrig tillbaka - han måste med framgång ha penetrerat mysteriet - alla andra har återkommit utan att finna någon ingång. Möjligen förekommer någon form av hypnos i samband med detta, som gör den icke önskvärde blind för öppningen till underjorden.

----- forts.